

ΠΑΤΡΙΝΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Το Αλάθητο του Πάπα

Ο Καθεδρικός Ναός
της Ασπίλου Συλλήψε-
ως στο Pondicherry
της Νότιας Ινδίας

Υποδιάκονος
Γεώργιος Τασιάς
(Μέρος Γ')

«Άσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις, τῇ παραδόξῳ σου κηῖσει, ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανόις συνάψασα, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον...»

Ενα από τα δύο δόγματα που ορίστηκαν τον 19^ο αιώνα, υπό την αυθεντία του εκ καθέδρας αλαθήτου του Πάπα σε θέματα πίστεως, είναι το **δόγμα της άσπιλης σύλληψης της Θεοτόκου**. Αυτή τη δογματική απόφαση θα προσεγγίσουμε θεολογικά και ιστορικά,

ΠΑΤΡΙΝΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

υπό το πρίσμα της ιερής παράδοσης και της Αγίας Γραφής.

Οι θεολόγοι συνηθίζουν να διακρίνουν τρία στάδια στην **κανονική ανάπτυξη ενός δόγματος**, το οποίο δεν εμπεριέχεται ρητά στις πηγές της θείας αποκάλυψης. Πρώτον, υπάρχει η **περίοδος της**

σιωπηρής αλλά αδιαμφισβήτητης αποδοχής, όταν το εν λόγω δόγμα πιστεύεται από τους πιστούς, υπό την έννοια ότι διαθέτουν μια γενικότερη θεωρία, η οποία είναι λογικά περιορισμένη, ή υπό την έννοια ότι είναι συνηθισμένοι να εκτελούν κάποια λειτουργική ή λατρευτική

πράξη, που προϋποθέτει το συγκεκριμένο δόγμα. Η δεύτερη είναι η **περίοδος συζήτησης και διαμάχης**, στην οποία οι θεολόγοι διερευνούν την εγκυρότητα των επιχειρημάτων υπέρ και κατά της αποδοχής του δόγματος ως αλήθειας της θείας αποκάλυψης και μελετούν την ακριβή του έννοια και τη σχέση του με τα άλλα δόγματα της χριστιανικής πίστης. Φυσικά, σε αυτό το στάδιο υπάρχουν αποκλίσεις απόψεων μεταξύ των θεολόγων. Στο τρίτο στάδιο, **η διδασκαλία γίνεται αποδεκτή από την Καθολική Εκκλησία** και διδάσκεται ομόφωνα από το αυθεντικό διδακτικό της σώμα. Δεν υπάρχει ίσως καμία αλήθεια της Καθολικής πίστης, που να απεικονίζει αυτό το τριπλό στάδιο πιο συγκεκριμένα από το δόγμα της άσπιλης σύλληψης της Αειπάρθενου Μαρίας.

Το **δόγμα της άσπιλης σύλληψης**, όπως καθορίστηκε επίσημα από τον **πάπα Πίο Θ΄** το **1854**, διδάσκει ότι η Θεοτόκος, από την πρώτη στιγμή της σύλληψής της, με τη **χάρη μιας μοναδικής έννοιας του Θεού**, ενόψει των αξιωμαθιών του Ιησού Χριστού, σωτήρα του ανθρωπίνου γένους, διατηρήθηκε άθικτη από κάθε ίχνος της

προπατορικής αμαρτίας. Αυτό σημαίνει ότι η **Μαρία, μέσω των αξιωμαθιών του Ιησού Χριστού**, υιού της και σωτήρα μας, έλαβε μια ιδιαίτερη χάρη, ώστε να γίνει η πνευματική μητέρα όσων πιστεύουν στον **θεϊκό Υιό της** (**Γεν. 3, 20. Ιω. 19, 26-27. Αποκ. 12, 17**). Η άσπιλη σύλληψη της Παναγίας πρέπει να θεωρηθεί ως ο τρόπος με τον οποίο ο Θεός θέλησε όλοι μας να έρθουμε στον κόσμο: δηλαδή σε **κατάσταση αγιαστικής χάριτος και απαλλαγμένοι από την αρχική αμαρτία**, όπως ο Αδάμ και η Εύα. Το αρχικό σχέδιο του Θεού ήταν για όλους τους ανθρώπους να ξεκινήσουν την ύπαρξή τους στην κατάσταση της αγιαστικής χάριτος. Μόνο ως αποτέλεσμα του **προπατορικού αμαρτή-**

ματος συλλαμβανόμαστε και γεννιόμαστε σε μια κατάσταση που στερείται της αγιαστικής χάριτος. Η **Μαρία**, αντί να είναι η εξαίρεση, εκπληρώνει με πραγματική έννοια την αρχική πρόθεση αυτού που ο Θεός ήθελε για όλα τα **ανθρώπινα παιδιά του**: να είναι μέλη της οικογένειάς του από την πρώτη στιγμή της ύπαρξής τους.

Αγιογραφικές αποδείξεις

Η Αγία Γραφή, όχι συμπτωματικά, διδάσκει το δόγμα της άσπιλης σύλληψης της Μαρίας στο **βιβλίο της Γένεσης**. Αμέσως μετά την αμαρτία των προπατόρων μας, ο Θεός υποσχέθηκε να στείλει έναν σωτήρα. Μιλώντας στο φίδι, ο Θεός είπε: **«Θα θέσω εχθρότητα ανάμεσα σε σένα και τη**

Το Παπικό παρεκκλήσιο Redemptoris Mater

γυναίκα και ανάμεσα στον σπόρο σου και το σπέρμα της. Θα σου συντρίψει το κεφάλι και εσύ θα του δαγκώσεις την φτέρνα» (Γεν. 3, 15).

Το φίδι είναι ο **Σατανάς** (Ιω. 8, 44· Αποκ. 12, 9) και ο «σπόρος της γυναίκας», που θα σταλεί για να συντρίψει τον Διάβολο, είναι ο **Ιησούς Χριστός**. Ως εκ τούτου, η «γυναίκα» είναι η **Μαρία**, η μητέρα του. Είναι σημαντικό ότι ο Ιησούς απευθύνεται στη μητέρα του στα Ευαγγέλια ως «γυναίκα» (Ιω. 2, 4· 19, 26-27). Η Μαρία συμμερίζεται τη νίκη του Υιού της πάνω στον Σατανά, η οποία περιλαμβάνει τη νίκη του πάνω στην αμαρτία και το θάνατο. Επειδή είναι **αναμάρτητη και ΠΑΤΡΙΝΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ**

καθαρή, υπάρχει πράγματι «εχθρότητα» (Γεν. 3, 15), ή «πλήρης αντίθεση», μεταξύ της Μαρίας και του Σατανά.

Στον **Ευαγγελισμό**, ο Αρχάγγελος Γαβριήλ χαιρετά τη Μαρία με τα λόγια: «Χαίρε, κεχαριτωμένη, ο Κύριος είναι μαζί σου» (Λκ. 1, 28). Η λέξη «κεχαριτωμένη [γεμάτη χάρη]» μεταφέρει μια αίσθηση ολοκλήρωσης και τελειότητας, που ήταν ήδη παρούσα κατά τη στιγμή του Ευαγγελισμού. Η **αγιότητα της Μαρίας** δεν ήταν μόνο όσο το δυνατόν πληρέστερη, αλλά επεκτάθηκε καθ' όλη τη διάρκεια του βίου της, από τη σύλληψη της και μετά.

Η άμωμη σύλληψη, συνεπώς, σημαίνει ότι η Μα-

ρία, της οποίας η σύλληψη έγινε κανονικά, σχεδιάστηκε στη **μήτρα της μητέρας της** χωρίς τον **σπίλο (λεκέ) της αρχικής αμαρτίας**. Η ουσία της αρχικής αμαρτίας συνίσταται στην έλλειψη της αγιαστικής χάριτος. Η Μαρία προφυλάχτηκε από αυτή την ατέλεια. Η ίδια, από την πρώτη στιγμή της ύπαρξής της, βρισκόταν στην κατάσταση της αγιαστικής χάριτος.

Εγκύκλιος Redemptoris Mater [Μητέρα του Λυτρωτή]

Στην **εγκύκλιο του 1986** για τη Μαρία ως Μητέρα του Λυτρωτή, ο πάπας **Ιωάννης Παύλος Β'** διδάσκει ότι «ο άγγελος χαιρετά τη Μαρία ως “κεχαριτωμένη”, την αποκαλεί έτσι σαν

να ήταν το πραγματικό της όνομα. Δεν την αποκαλεί με το επίγειο όνομα της: *Μαριάμ*, αλλά με αυτό το νέο όνομα: “κεχαριτωμένη”» (*Redemptoris Mater*, 8). Σύμφωνα με την πίστη που διατυπώνεται σε επίσημα κείμενα της Εκκλησίας, προσθέτει ο Πάπας, «αυτή η “δόξα χάριτος” εκδηλώνεται στη Μητέρα του Θεού, διότι έχει εξιλεωθεί με τον πιο μεγαλειώδη τρόπο. Βάσει του πλούτου της χάριτος του εκλεκτού της Υιού, που εκείνη ελεύθερα θέλησε να γίνει ο Υιός της, λόγω των **εξιλεωτικών αξιομοσθιών** του η *Μαρία* προφυλάχθηκε από την κληρονομιά της αρχικής αμαρτίας. Με αυτόν τον τρόπο, από την πρώτη στιγμή της σύλληψής της - δηλαδή της ύπαρξής της -, ανήκε στον Χριστό, μοιράζοντας τη σωτήρια και αγιαστική χάρη και εκείνη την αγάπη που έχει την αρχή της στον “αγαπημένο”, τον Υιό του Αιώνιου Πατέρα, ο οποίος μέσω της ενσάρκωσης έγινε ο δικός της Υιός (*Redemptoris Mater*, 10).

Οι Πατέρες της Εκκλησίας

Σχετικά με το ζήτημα της αμαρτίας της *Μαρίας* και της πληρότητας της χάριτος, ο άγιος **Αυγουστίνος** (430) έγραψε: «Με εξαί-

ρηση την *Αειπάρθενο Μαρία*, στην περίπτωση της οποίας, από σεβασμό προς τον Κύριο, δεν επιθυμώ να θέσω περαιτέρω ερωτήματα όσον, αφορά την αμαρτία· γιατί πώς δυνάμεθα να γνωρίζουμε ποια μεγάλη αφθονία χάριτος απονεμήθηκε σε εκείνη, για να υπερνικήσει την αμαρτία με κάθε τρόπο, βλέποντας ότι αξιώθηκε να συλλάβει και να κυήσει Εκείνον, ο οποίος σίγουρα δεν είχε καμιά αμαρτία;»

Πολλοί άλλοι Χριστιανοί των πρώτων αιώνων μαρτυρούν την ελευθερία της *Μαρίας* από την αμαρτία, μια ελευθερία που της επέτρεψε να αγκαλιάσει, ολόψυχα και με πλήρως ανοικτό πνεύμα, τη μοναδική αποστολή για την οποία

την προόριζε ο Πατέρας. Για παράδειγμα, ο άγιος **Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός** (390), ο άγιος **Γρηγόριος ο Νύσσης** (395), ο άγιος **Σωφρόνιος** (638) και ο άγιος **Ιωάννης ο Δαμασκηνός** (749), μεταξύ άλλων, δίδαξαν ότι η *Μαρία* προστατεύτηκε από κάθε σπίλο αμαρτίας. Ο άγιος **Σεβήρος Αντιόχειας** (6^{ος} αι.) στοχάζεται σχετικά με τη *Μαρία*, υπό το φως της ιερής παράδοσης και της Αγίας Γραφής: «[*Η Μαρία*] αποτελούσε μέρος της ανθρώπινης φυλής και ήταν της ίδιας ουσίας με εμάς, αν και ήταν καθαρή από κάθε σπίλο». Ο άγιος **Αμβρόσιος** (379), άλλος ένας από τους πρώτους πατέρες της Εκκλησίας, αναφερόταν στη *Μα-*

ρία ως «απαλλαγμένη από κάθε κηλίδα της αμαρτίας». Ο άγιος **Ανδρέας Κρήτης** (740) εξήγησε ότι ο Λυτρωτής επέλεξε «σε όλη τη φύση, αυτή την καθάρη και εντελώς άσπιλη Παρθένο». Έτσι γνωρίζουμε ότι, ήδη από τους πρώτους αιώνες της Εκκλησίας, η Μαρία θεωρήθηκε μοναδική ως προς την έλλειψη αμαρτίας. Είναι η *Νέα Εύα*: διότι, εξαιτίας της ανυπακοής του Αδάμ και της Εύας, όλοι οι απόγονοί τους εξέπεσαν από τη χάρη και κρατούνται στη δουλεία της αμαρτίας. Μία από τις συνέπειες αυτής της αρχικής αμαρτίας είναι η αδύναμη ελευθερία μας (Ρωμ. 7, 14). Λόγω της ιδιαίτερης χάριτος που της δόθηκε από τον Θεό «κατά την πληρότητα του χρόνου» (Γαλ. 4, 4), η Μαρία προφυλάχθηκε από την υποδούλωση στην αμαρτία. Ως

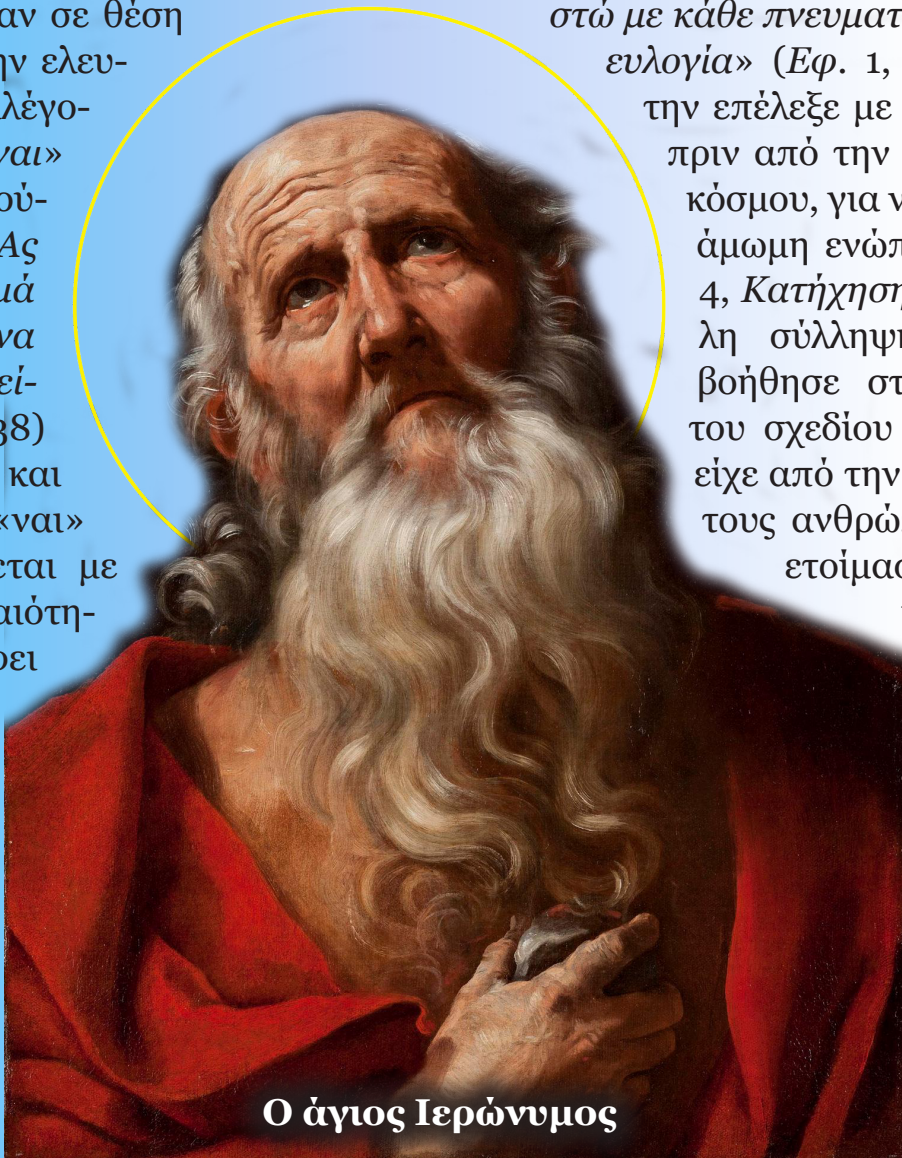
εκ τούτου, ήταν σε θέση να ασκήσει την ελευθερία της επιλέγοντας να πει «ναι» στον Θεό. Η βούλησή της - «*Ας γίνει το θέλημά Του σε εμένα όπως μου το είπες*» (Λκ. 1, 38) - είναι πλήρης και ολόψυχη. Το «ναι» της, που δίνεται με πλήρη ακεραιότητα, αντιστρέφει εντελώς το «όχι». Ο άγιος **Ειρηναίος** (202) το συνόψισε αυτό γράφοντας ότι «ο δεσμός της ανυπα-

κοής της Εύας λύθηκε από την υπακοή της Μαρίας. Αυτό που η παρθένος Εύα δέσμευσε με τη δυσπιστία της, η Μαρία το έλυσε με την πίστη της» (*Lumen Gentium*, 56). Η Μαρία από τις πρώτες εποχές αποκαλείται **Νέα Εύα**, η νέα «μητέρα όλων των ζωντανών» (Γεν. 3, 20), που συνεργάστηκε με τον Ιησού, τον **Νέο Αδάμ** (Ρωμ. 5, 12-21), για τη σωτηρία της ανθρώπινης οικογένειας.

Όπως ο άγιος **Ιερώνυμος** έγραψε τον 5^ο αιώνα, «ο θάνατος δια της Εύας, η ζωή δια της Μαρίας» (*Lumen Gentium*, 56). Για να προετοιμαστεί για το ρόλο της ως Μητέρας του Σωτήρα, η Μαρία «εμπλουτίστηκε από τον Θεό με δώρα κατάλληλα για έναν τέτοιο ρόλο» (*Lumen Gentium*, 56). Περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον, η Μαρία ήταν ευλογημένη «εν Χριστώ με κάθε πνευματική και ουράνια ευλογία» (Εφ. 1, 3). Ο Πατέρας

την επέλεξε με την αγάπη του, πριν από την δημιουργία του κόσμου, για να είναι άγια και άμωμη ενώπιόν του (Εφ. 1, 4, *Κατήχηση*, 492). Η άσπιλη σύλληψη της Μαρίας βοήθησε στην εκπλήρωση του σχεδίου του Θεού, που είχε από την αρχή για όλους τους ανθρώπους. Την προετοίμασε ώστε να εί-

ναι ο πιο άξιος συνεργάτης με τον θεϊκό Υιό της στην αποστολή του στον κόσμο, όπως η Νέα Εύα με τον Νέο Αδάμ, τον Ιησού Χριστό. Κάποιος

Ο άγιος Ιερώνυμος

μπορεί να αντιτάξει ότι η Βίβλος λέει ότι «όλοι έχουν αμαρτήσει» (Ρωμ. 3, 23) και έτσι όλοι χρειάζονται την **εξιλέωση από τον Χριστό**. Αλλά «όλοι» μπορεί να σημαίνει «τους πολλούς», σε αντίθεση με το κάθε άτομο. Πράγματι, τα μωρά που πεθαίνουν πριν από την ηλικία της λογικής και της κρίσεως δεν θα μπορούσαν απαραίτητα να έχουν διαπράξει προσωπικές αμαρτίες. Θα μπορούσαν μόνο να είχαν υποφέρει από τον λεκέ της προπατορικής αμαρτίας. Εν τω μεταξύ, η Μαρία, η Νέα Εύα, σώθηκε από τον Χριστό ήδη από τη στιγμή της σύλληψής της και συνεπώς διατηρήθηκε άθικτη από τις συνέπειες της αρχικής αμαρτίας: Χρειάστηκε μια θετική πράξη του Θεού για να την κρατήσει έξω από τα αποτελέσματα της αρχικής αμαρτίας. Εμείς τον σπίλο της αρχικής προπατορικής αμαρτίας τον αφαιρέσαμε μέσω του βαπτίσματος, που φέρνει την αγιαστική χάρη στην ψυχή, κάνοντάς την πνευματικά ζωντανή και ικανή να απολαμβάνει τον ουρανό, και που καθιστά τον παραλήπτη του μέλος της Εκκλησίας.

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η Μαρία έλαβε ένα πολύ ιδιαίτερο είδος «βαπτίσματος», κατά τη σύλληψή της· επειδή δεν συντάχθηκε ποτέ με την αρχική αμαρτία, απολάμβανε ορισμένα προνόμια, τα οποία εμείς δεν μπορούμε να απολαύσουμε ποτέ, όπως την αποφυγή της αμαρτίας. Η άσπιλη σύλληψη της Παναγίας είναι μια βιβλική διδασκαλία, που δείχνει τα θαύματα της σωτηρίας τα οποία μας προσφέρονται εν Χριστώ. Το ωραιότερο έργο των χειρών του Θεού -η Μαρία- τη στιγμή της σύλληψής της διατηρήθηκε άθικτη από την αμαρτία δια του Σταυρού του αγαπημένου της Υιού.

Συνεχίζεται

<http://www.cuf.org/2004/04/mary-conceived-without-sin-the-dogma-of-the-immaculate-conception/>

Κατήχηση της Καθολικής Εκκλησίας,

εκδόσεις Κάκτος.

Δύο Μεγάλες Αλήθειες,

Νικόλαος Ι. Βιδάλης.

Αποστολικό Σύνταγμα

Ineffabilis Deus (1854).

Οι αποκριάτικοι χοροί της ενορίας μας

Όμορφα ολοκληρώθηκε η αποκριάτικη περίοδος στην πόλη της Πάτρας, η οποία βρίσκεται κάθε χρόνο στο επίκεντρο του καρναβαλικού ενδιαφέροντος. Γράφει η κατηχήτρια **Κάτια Βαλεντίνο**: «Στο **χορό των κατηχητικών** της ενορίας μας, συμμετείχαν παιδιά και από τα 5 τμήματα, ενώ προσήλθαν παιδιά και των **κατηχητικών του Αγίου!** Η προσμονή τους γι' αυτόν το χορό ήταν έντονη από την αρχή του χρόνου, γιατί είναι κάτι που τα παιδιά αγαπάνε και το περιμένουν πώς και πώς! Όλα ήρθαν μεταμφιεσμένα με ωραίες καρναβαλικές φορεσιές, ενώ ο τρόπος που υποδύονταν τον ρόλο του ήρωα που είχαν επιλέξει ήταν εξαιρετικός. Η φαντασία των παιδιών είναι αξιόθαύμαστη! Το πάρτι είχε παιχνίδια, φαγητό, πολύ χορό, διαγωνισμό χειροποίητης μάσκας, που είχαν φτιάξει τα ίδια τα παιδιά, και δωράκια για όλους! Παιδιά και κατηχητές περάσαμε μια υπέροχη καρναβαλική βραδιά και ανανεώσαμε το ραντεβού μας για του χρόνου!»

Στο χορό της ενορίας μας συμμετείχαν και 10 περίπου νέοι από την **ΕΚΝΕ Αθήνας**, οι οποίοι επισκέφθηκαν την πόλη μας εκείνες τις ημέρες. Ας δούμε τι μας έγραψε σχετικά μια κοπέλα: «Ονομάζομαι **Πάουλα Γκρόσυκ** και είμαι από την ενορία του **Αγίου Λουκά** στο Νέο Ηράκλειο Αττικής. Συμμετέχω ενεργά στις δράσεις στην ΕΚΝΕ Αθήνας μαζί με άλλους νέους. Μία από τις ιδέες μας ήταν να παραβρεθούμε στο φετινό Καρναβάλι της Πάτρας και ο **π. Γιώργος** δέχθηκε με μεγάλη χαρά να μας φιλοξενήσει στο πρεσβυτέριο. Ήταν η πρώτη φορά

που συμμετείχα στο Πατρινό Καρναβάλι και υπήρξε για μένα από τις πιο δυνατές εμπειρίες. Πολύς κόσμος, πολλή μουσική, κέφι και χορός!

Την **Παρασκευή** το βράδυ μάς καλωσόρισαν στην ενορία του Αγίου Ανδρέα, με μια εκδήλωση γεμάτη χορό και τραγούδι. Έπειτα, μαζί με γνωστούς από την Πάτρα, κάναμε μια βόλτα στην πόλη, η οποία έσφυζε από ζωή!

Το **Σάββατο** πήγαμε σε μια καφετέρια, που είχε υπέροχη θέα στη θάλασσα και τη γέφυρα του Ρίου-Αντιρρίου. Η πόλη, εντωμεταξύ, είχε μπει για τα καλά στους ρυθμούς του Καρναβαλιού και υπήρχε παντού πολύ κέφι. Η νυχτερινή παρέλαση ήταν μια μοναδική εμπειρία, καθώς όλο το πλήθος γινόταν ένα υπό τους ρυθμούς των τραγουδιών και, παρά την κοσμοσυρροή, εμείς το χαρήκαμε. Η διασκέδαση κράτησε και πάλι μέχρι τις πρωινές ώρες της **Κυριακής**. Όμως, παρόλη την κούραση, καταφέραμε να συμμετάσχουμε στη **θεία λειτουργία** και μετά πήραμε πρωινό μαζί με τον π. Γιώργο. Το μεσημέρι παρακολουθήσαμε την **παρέλαση** με τα πανέμορφα άρματα και τα πληρώματα με τις στολές, που ήταν το ένα καλύτερο από το άλλο. Όλη η υπόλοιπη ημέρα, μέχρι το βράδυ της Κυριακής, συνεχίστηκε με ατέλειωτο κέφι και τραγούδι. Το πρωί της **Καθαρής Δευτέρας**, καθώς αναχωρούσαμε, μας κατέλαβε μια λύπη που είχαν τελειώσει οι Απόκριες, χαρήκαμε ωστόσο που πήραμε κι εμείς μέρος σε αυτή την πολύ μεγάλη γιορτή. Ανυπομονούμε να έρθουμε πάλι του χρόνου, μακάρι με περισσότερους νέους!»

Εκδρομή εφήβων στα Καλάβρυτα

Η εμπυχώτρια των εφήβων **Τσιτσιλία Πάτση** αναφέρει τα εξής: «Στις **4 Ιανουαρίου** πραγματοποιήθηκε, για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια, χειμερινή εκδρομή εφήβων στο **χιονοδρομικό κέντρο Καλαβρύτων**. Οι έφηβοι ανήκαν στις ενορίες Αγ. Ανδρέα (Πάτρας), Αγίας Θηρεσίας (Κυψέλης), Αγ. Διονυσίου (Καθεδρικού), Αγ. Ιωάννη (Πειραιά), Αγ. Λουκά (Νέου Ηρακλείου) και Αγ. Φραγκίσκου (Καπουκίνων).

Στο πλαίσιο μιας πιο έντονης και κοντινής σχέσης ανάμεσα στους εφήβους των διαφόρων ενοριών, ΠΑΤΡΙΝΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

και ως συνέχεια των καλοκαιρινών διακοπών της Ζακύνθου, που διοργανώνονται κάθε χρόνο, συγκεντρώθηκαν **70 έφηβοι**, με σκοπό να χαράξουν στις μνήμες τους ωραίες στιγμές και να περάσουν όμορφα όλοι μαζί.

Η εκδρομή πραγματοποιήθηκε κατόπιν συνεννόησης ανάμεσα στον **π. Γεώργιο Ντάγκα** και τον **π. Ανδρέα Βουτσίνο**. Ευχαριστίες οφείλονται, επίσης, στην **αδελφή Άννα**, τόσο για τα πολύ ωραία εδέσματα που είχε προετοιμάσει, όσο και για το φρέσκο και όμορφο χαμόγελό της, γεμάτο αγάπη και χαρά.

Μετά τη διασκέδαση στο χιονοδρομικό κέντρο, ακολούθησε μια μικρή επίσκεψη στο **μνημείο του ολοκαυτώματος των Καλαβρύτων**. Θυμηθήκαμε πόσο σημαντικό είναι να υπάρχει ειρήνη μεταξύ των λαών και όχι πόλεμος: «*Μακάριοι οι ειρηνοποιοί, γιατί αυτοί θα ονομαστούν παιδιά του Θεού*».

Τέλος, πραγματοποιήθηκε **περίπατος** στο κέντρο των Καλαβρύτων. Ο αποχαιρετισμός των εφήβων έγινε με την υπόσχεση να κρατηθούν αυτές οι φιλίες που δημιουργούνται με κάθε τέτοια ευκαιρία.

Προσκύνημα στην Καλαμάτα

Βρισκόμαστε στην τελική ευθεία για την προσκυνηματική εκδρομή της **Αρχιεπισκοπής Αθηνών** στην πόλη της Καλαμάτας, το **Σάββατο 21 Απριλίου**. Το θέμα της παναθηναϊκής αυτής εκδήλωσης αφορά την Αγία Γραφή, δηλαδή τη μελέτη του θείου λόγου. Στο **Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Καλαμάτας** θα πραγματοποιηθεί η **Λειτουργία του Λόγου**, ενώ παράλληλα, στους εκθεσιακούς χώρους του Κέντρου, θα διεξάγεται

έκθεση με διττό σκοπό: α) να προβάλλει την **ιστορία της Αγίας Γραφής** και β) να δημιουργήσει ερεθίσματα για την **εμβάθυνση της μελέτης της**. Την εκδήλωση θα πλαισιώσει με κατάλληλα άσματα η τοπική **χορωδία «Allegrì»**, υπό τη διεύθυνση της μαέστρου **Αγγελικής Λαζάρου**.

Πέρα από το προσκύνημα, οι εκδρομείς θα έχουν τη δυνατότητα να γνωρίσουν σύντομα και την πανέμορφη **πόλη της Καλαμάτας**. Η εκδήλωση

είναι ανοιχτή σε **χριστιανούς κάθε δόγματος**, αφού εξάλλου ο λόγος του Θεού αποτελεί ένα από τα κύρια συνεκτικά σημεία μεταξύ των διάφορων χριστιανικών ομολογιών. Λεωφορεία με μέλη από όλες τις **ενορίες των Αθηνών** θα μεταβούν εκείνη την ημέρα στην πρωτεύουσα της Μεσσηνίας για τον σκοπό αυτό. Το **2016** είχε γίνει κάτι ανάλογο στο **Ναύπλιο**. Πέρυσι, το **2017**, ήταν η σειρά της πόλης μας, της **Πάτρας**, για τον εορτασμό της Αγίας Δωρεάς. Φέτος την τιμητική της έχει η Καλαμάτα, η οποία επίσης υπάγεται ποιμαντικά στην ενορία μας, του Αγίου Ανδρέα. Ελπίζουμε ότι θα μπορέσετε να συμμετάσχετε όσο το δυνατόν περισσότεροι σ' αυτό το προσκύνημα, που θα μας φέρει πιο κοντά στο λόγο του Θεού αλλά και στους αδελφούς μας που ζουν σε άλλες πόλεις. Σύντομα θα υπάρξουν ανακοινώσεις για την έναρξη των εγγραφών συμμετοχής!

ΚΑΘΟΛΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑ

Μαιζώνος 81, 262 21 Πάτρα - Greece

(+30) 2610 275 215 - catheclpatra@gmail.com - www.catheclpatra.gr

Εκδηλώσεις προς τιμήν του π. Μάρκου Βιδάλη

Τρεις διαφορετικές εκδηλώσεις, με άξονα αναφοράς τη μικτή χορωδία του Ιερού Καθολικού Ναού του Αγίου Ανδρέα και τιμώμενο πρόσωπο τον π. Μάρκο Βιδάλη, έλαβαν χώρα το **Σάββατο 13** και την **Κυριακή 14 Ιανουαρίου**. Το βράδυ του Σαββάτου έγινε η **κοπή της βασιλόπιτας** της χορωδίας, μέσα σε μια ενοριακή αίθουσα κατάμεστη από τους χορωδούς και τα μέλη των οικογενειών τους. Η κοπή της βασιλόπιτας αποτελεί κάθε χρόνο αφορμή για τον απολογισμό του παρελθόντος έτους και για τον προγραμματισμό των δραστηριοτήτων του νέου. Πέραν τούτου, η **δεξίωση**, που πάντα ακολουθεί, είναι ένα έμπρακτο “ευχαριστώ” της χορωδίας προς τα μέλη της, τα οποία προσφέρουν

εθελοντικά τις υπηρεσίες τους.

Την επόμενη μέρα τέλεσθηκε **συλλείτουργο**, με προεξάρχοντα τον π. Μάρκο, ενώ τη θεία λειτουργία “έντυσαν” μελωδικά ειδικοί ύμνοι, τους οποίους προετοίμαζε από καιρό η χορωδία. Ο **π. Μάρκος**, εκτός από την ερμηνεία του θείου λόγου, εξέφρασε τις σκέψεις που του γεννήθηκαν από την επιστροφή του στην ενορία, όπου υπηρέτησε επί 15 συναπτά χρόνια και με την οποία δεν έχασε ποτέ την πνευματική επαφή. Στο τέλος της θείας λειτουργίας, η χορωδία του απένειμε **τιμητική πλακέτα**, για την προσφορά του και για τη μεταξύ τους συνεργασία όλα αυτά τα χρόνια.

Οι όμορφες εορταστικές εκδηλώσεις ολοκληρώθηκαν το **μεσημέρι της**

Κυριακής, με γεύμα που παρέθεσε η χορωδία προς τιμήν του π. Μάρκου σε γνωστό εστιατόριο της πόλης. Καθώς δε είχαν προσκληθεί και οι υπόλοιποι **ενορίτες**, σημειώθηκε αθρόα προσέλευση κόσμου, που ήθελε να δει και να κουβεντιάσει με τον πρώην εφημέριο των Καθολικών των Πατρών. Το πιο συγκινητικό ήταν, μάλιστα, ότι κατάφεραν να έρθουν και ηλικιωμένοι ενορίτες, που από καιρό πλέον δεν δύνανται να προσέρχονται στον εκκλησιασμό. Έστω και υποβασταζόμενοι, όμως, ήρθαν στο εστιατόριο για να δουν τον π. Μάρκο. Αυτό και μόνο αποδεικνύει πόσα πρόσφερε ο σεβαστός λευίτης στην ενορία μας αλλά και γενικά στην πόλη των Πατρών!

Δωρεές για το περιοδικό

Ι.Μ. Παμμακαρίστου Θεοτόκου:	50 €	Αντώνης Κρίσταν:	20 €
Αδελφές Αγ. Ιωσήφ της Εμφανίσεως	40 €	Ισίδωρος Φώσκολος	10 €
Λιζάννα Γιάμαν:	20 €	(εις μνήμη των γονέων του)	

**Η Μικτή Χορωδία του Ιερού Καθολικού Ναού Αγίου Ανδρέα Πατρών
απονέμει τιμητική πλακέτα στον π. Μάρκο Βιδάλη, 14/01/2018**